

SIS-FINNMÁRKKU DIGGEGODDI - INDRE FINNMARK TINGRETT

Dok 13

Advokat Benny Solheim
Hegg & Co AS
Postboks 1224

9504 ALTA

Deres referanse

Vår referanse

Dato

13-096735TVI-INFI

20.09.2013

Forkynning

Laksebreveiere i Tanavassdraget AL - Tanavassdragets Fiskeforvaltning

Vedlagt følger bekreftet utskrift av Sis-Finnmárkku diggegoddi - Indre Finnmark tingretts dom av 17.09.2013.

Vi ber deg på vegne av din part vedta forkynning og straks fylle ut kvitteringen og sende den tilbake. Utskriften anses som hovedregel forkynt når den er kommet til advokatens kontor.

Vi ber deg anføre på skjemaet når utskriften er kommet til kontoret og, i tilfelle fravær, når advokaten tidligst har hatt anledning til å se den.

Sis-Finnmárkku diggegoddi - Indre Finnmark tingrett

Per Evald Otto Walle
saksbehandler

Postadresse
Postboks 35, 9846 TANA

Sentralbord
78926400

Saksbehandler
Per Evald Otto Walle

Bankgiro

Organisasjonsnummer
986058559

Kontoradresse
Tana bru, 9845 TANA

Telefaks
78928020

Telefon

Ekspedisjonstid
08.00-15.30

Internett/E-post

Indre-Finnmark.tingrett@domstol.no

Sendes tilbake til:

Sis-Finnmárkku diggegoddi - Indre Finnmark tingrett

Postboks 35, 9846 TANA

**Kvittering for mottak av forkynning
13-096735TVI-INFI**

Forkynning av dom av 17.09.2013 vedtas.

Utskriften kom til mitt kontor den _____

Grunnet _____

kunne jeg tidligst se utskriften den _____

Dato

Underskrift
Advokat Benny Solheim

SIS-FINNMÁRKKU DIGGEGODDI - INDRE FINNMARK TINGRETT

DOM

Avsagt: 17.09.2013 i Sis-Finnmárkku diggegoddi - Indre Finnmark tingrett,

Saksnr.: 13-096735TVI-INFI

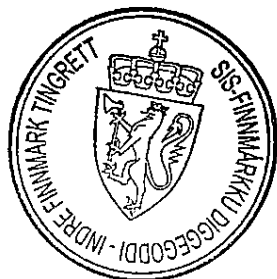
Dommer: Ingrid Røstad Fløtten, tilkalt etter domstolloven § 19, annet ledd

Saken gjelder: Spørsmål om det er foretatt gøldig valg av medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning.

Laksebreveiere i Tanavassdraget AL Advokat Benny Solheim

mot

Tanavassdragets Fiskeforvaltning Advokat Herman Roksund

DOM

Saken gjelder spørsmål om det er gjennomført gyldig valg av nye medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning, og om saksøkeren har partsevne etter tvisteloven.

Framstilling av saken

Tanavassdragets fiskeforvaltning er et lokalt forvaltningsorgan for Tanavassdraget, opprettet i medhold av forskrift av 4. februar 2011 nr. 119 om lokal forvaltning av fisk og fisket i Tanavassdraget. Tanavassdragets fiskeforvaltning har ni medlemmer, hvorav fem i medhold av forskriften § 6 velges av de fiskeberettigede. Det framgår av forskriften § 3 at de fiskeberettigede er "personer som avler minst 2000 kg høy i året eller en tilsvarende mengde grovfor av annet slag på grunn som vedkommende eier eller leier på åremål, når grunnet ligger mindre enn to kilometer fra bredden av Tana eller sideelvene og vedkommende bor på eller når grunnen". De fiskeberettigede som er nevnt i § 3 har rett til garnfiske i Tanavassdraget. Det er opplyst at antallet fiskeberettigede i 2012 var 344. Antallet kan variere noe.

Etter forskriften § 8 skal det holdes fellesmøte for fiskeberettigede minst hvert fjerde år etter innkalling av Tanavassdragets fiskeforvaltning. Fellesmøtet velger de fiskeberettigedes medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Etter forskriften § 6 skal medlemmene oppnevnes innen utgangen av valgåret. Funksjonsperioden er fire år og følger kommunevalgperioden. Medlemmene kan etter § 6 tredje ledd skiftes ut i funksjonsperioden.

Tanavassdragets fiskeforvaltning innkalte til fellesmøte 25. april 2013. Det framgikk av innkallingen at saken som skulle behandles var "Suppleringsvalg av en personlig stedfortreder fra Karasjok og to personlige stedfortredere fra Tana, med valgperiode frem til høsten 2015".

Møtet ble holdt i Levajok, og det møtte 53 fiskeberettigede. Det oppsto uenighet om hvem som skulle lede møtet. Tanavassdragets fiskeforvaltning hadde ikke lagt opp til at møteledelse skulle velges, men forutsatt at møtet skulle ledes av lederen av Tanavassdragets fiskeforvaltning, Helge Samuelsen. De frammøtte ønsket å velge annen møteledelse, og to møteledere og en sekretær ble valgt. Helge Samuelsen og andre fra Tanavassdragets fiskeforvaltning forlot deretter møtet.

De gjenværende fortsatte møtet, og det ble skrevet protokoll som viser at det ble vedtatt en annen dagsorden enn den som framgikk av innkallingen. Det ble enstemmig vedtatt ny dagsorden, der "Behandle mistillitsforslag" og "Valg av 5 medlemmer og 5 personlige stedfortredere for de fiskeberettigede" til Tanavassdragets fiskeforvaltning var to av sakene.

Det framgår av protokollen at følgende mistillitsforslag ble vedtatt enstemmig:

"Fellesmøte har på møte i Levajok den 25. april 2013 vedtatt følgende:

Fellesmøte har ikke lenger tillit til de fiskeberettigedes medlemmer i TF.

I 2012 krevde overveldende flertall av laksebreveiere om innkallingen til Fellesmøte. Imidlertid besluttet TF å overse fiskeberettigedes krav om Fellesmøte. Dette er helt uakseptabelt og mangelfull respekt på rettighetshavernes styringsrett til å velge sine representanter til TF når det foreligger særlige grunner å skifte ut sine medlemmer.

De sittende 5 medlemmer som er valgt av rettighetshaverne til TF ikke tar på alvor deres ansvar med å ivareta fiskeberettigedes interesser i TF, og tar heller ikke på alvor fiskeberettigedes særskilte rettigheter som er fastsatt i forskrift om lokal forvaltning av fisk og fiske i Tanavassdraget.

Vilkåret om at det må foreligg en "særlig grunn å skifte ut medlemmene" er med dette oppfylt da rettighetshavere har gitt uttrykk om at de fiskeberettigede ikke har tillit til sittende medlemmer i TF."

Det ble enstemmig valgt fem nye medlemmer og fem personlige stedfortredere til Tanavassdragets fiskeforvaltning.

Partene er enige om hva som faktisk skjedde, men uenige om de rettslige konsekvenser av dette. Saksøkte har ikke akseptert at det er foretatt gyldig nytt valg av medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning, mens saksøkeren er av motsatt oppfatning.

Laksebreveierne i Tanavassdraget SA tok ut stevning for Indre Finnmark tingrett 31. mai 2013. Tilsvar innkom i rett tid. Partene er enige om at rettens avgjørelse skal treffes på grunnlag av skriftlig behandling av saken, jf. tvisteloven § 9-9 annet ledd, og retten har samtykket til dette.

Saksøkerens påstandsgrunnlag

Laksebreveierne i Tanavassdraget SA organiserer 257 av de fiskeberettigede i Tanavassdraget, og dette alene tilsier at saksøkeren har tilstrekkelig tilknytning til rettskravet som er påberopt. Uansett er ikke andelen rettighetshavere avgjørende for spørsmålet om det foreligger tilstrekkelig tilknytning til søksmålsgjenstanden. Saksøkeren har en "beskyttelsesverdig interesse" i å få dom mot den aktuelle saksøkte, jf. tvisteloven § 1-3 annet ledd. Når den enkelte rettighetshaver isolert sett og alene har tilstrekkelig tilknytning til søksmålsgjenstanden, vil en organisasjon som organiserer rettighetshaverne ha tilstrekkelig tilknytning til søksmålsgjenstanden. Det er alminnelig akseptert at en forening kan reise søksmål når det gjelder rettigheter som gjelder det enkelte medlem, og som det er naturlig at foreningen håndhever. Dette følger av rettspraksis og av teori.

Det følger også av rettspraksis at det ikke er noe vilkår at en forening representerer alle rettighetshavere. Det har videre vært en utvikling i rettspraksis som tilsier at bestemmelsen skal tolkes vidt. Saken gjelder et forhold som rammer medlemmene direkte, og det er en naturlig oppgave for saksøkeren å ivareta medlemmenes interesser. Det er ikke grunnlag for avvisning.

Det ble på møtet 25. april 2013 foretatt et lovlig valg av nye medlemmer og personlige stedfortredere til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Fellesmøtets deltakere var i sin fulle rett både til å velge møteledelse og å vedta ny dagsorden. Protokollen for møtet, undertegnet av Jan Olaf Varsi og Odd Tobiassen, er gyldig og må legges til grunn av Tanavassdragets fiskeforvaltning.

Det framgår ikke av lov, forskrift, kongelig resolusjon eller innstilling avgitt av det såkalte Tanautvalget 4. desember 2009, hvordan fellesmøter skal gjennomføres. Spørsmål knyttet til dette må løses ved hjelp av formålsbetraktninger, bakgrunnsrett, tidligere praksis, uttalelser i forarbeidene til forskriften, systembetraktninger og eventuelle andre kilder.

Forskriftens formål er å etablere lokal forvaltning av fisk og fisket i Tanavassdraget. Det er helt grunnleggende ved den lokale forvaltning at de fiskeberettigede har rett til å gjennomføre fellesmøte etter forskriften § 8 og å velge sine medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Dersom et annet organ skal kunne bestemme hvem som skal være møteleder og dermed heve møtet dersom fellesmøtet er i ferd med å treffe et vedtak som organet ikke ønsker, vil de fiskeberettigedes rett etter § 8 bli illusorisk og den lokale forvaltningen av Tanavassdraget undergraves.

Det framgår av forarbeidene til forskriften at den bygger på et kompromiss mellom ulike aktører med interesser i Tanavassdraget. Dette tilsier at uttalelser i Tanautvalgets rapport må vektlegges ved tolkingen av forskriften. Det heter i rapporten at utvelgelsen av medlemmer "i tråd med prinsippene for lokal forvaltning (...) i sin helhet overlates til de lokales egne organisasjoner eller institusjoner".

Det må være klart at dette innebærer at spørsmål om møteledelse, agenda mv. må overlates til de fiskeberettigede, som ellers vil bli fratatt sin rett til å velge sine interesse-representanter.

Laksebreveierne har en sterk rettighetsposisjon begrunnet i historisk bruk og Tanaloven av 1888, og denne er senere stadfestet i praksis. Denne sterke rettighetsposisjonen tilsier at fellesmøtet selv velger sin møteleder, selv bestemmer hvilke saker som skal behandles og hvilke vedtak som skal treffes.

Det framgikk av møteinnkallingen at det skulle foretas "suppleringsvalg". Dette er ikke et begrep som framgår av forskriften, kongelig resolusjon eller Tanautvalgets rapport. Begrepet

er skapt av dem som satt i Tanavassdragets fiskeforvaltning da innkallingen ble sendt ut, og det framholdes at de ikke hadde anledning til å velge en slik mellomløsning. Når Tanavassdragets fiskeforvaltning ikke hadde et lovlig valgt styre i overensstemmelse med forskriften, etter at flere medlemmer hadde trukket seg, måtte det følgelig avholdes ordinært valg, noe som også ble gjort.

Innkallingen ble utformet av et styre som visste at de ikke hadde tillit blant de fiskeberettigede. Til tross for flere krav fra de fiskeberettigede om nyvalg, valgte Tanavassdragets fiskeforvaltning bevisst å unnlate å føre opp valg på sakslisten. Dersom bestemmelsen i forskriften § 6 tredje ledd om at medlemmer "kan skiftes ut i funksjonstiden" skal ha noen realitet, kan ikke innkallingens utforming være til hinder for at det er gjennomført gyldig nyvalg av medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Det framgikk av hjemmesiden til Tanavassdragets fiskeforvaltning at "hovedsak på møtet er suppleringsvalg av en personlig stedfortreder fra Karasjok og to personlige stedfortredere fra Tana, med valgperiode frem til høsten 2015". Dette innebærer at innkallingen åpner for at også andre saker kunne behandles. De fiskeberettigede var vel kjent med at fellesmøtet gjennomfører valg til Tanavassdragets fiskeforvaltning, og var følgelig forberedt på at det skulle gjennomføres valg.

Forskriften gir ingen anvisning på vilkår som må være oppfylt for at medlemmene skal kunne skiftes ut i funksjonsperioden, og heller ingen veiledning om hvilke skjønnsmessige vurderingskriterier som vil måtte legges til grunn. Utgangspunktet må være at medlemmene kan skiftes ut når de fiskeberettigede finner at det er grunnlag for det. I kongelig resolusjon av 4. februar 2011 framgår at det må foreligge "særlige grunner" for utskifting, og det samme framgår av Tanautvalgets rapport fra 2009. Tanautvalget og departementet synes med dette å ha lagt til grunn en snevrere adgang til utskifting enn det som følger av forskriften.

Dersom det legges til grunn at det etter gjeldende rett skal måtte kreves "særlige grunner" for å skifte ut medlemmer i funksjonsperioden, har fellesmøtet 25. april 2013 tatt stilling til spørsmålet. Det framgår av protokollen at fellesmøtet enstemmig uttalte at det ikke hadde tillit til de sittende medlemmer i Tanavassdragets fiskeforvaltning, og at det forelå "særlige grunner" til å skifte dem ut. Når fellesmøtet uttrykkelig har tatt standpunkt til at vilkåret er oppfylt, må retten legge dette til grunn. Selv om retten finner å kunne overprøve fellesmøtets standpunkt, anføres at det forelå "særlig grunner" idet et stort flertall av de fiskeberettigede ikke har tillit til at de sittende medlemmer vil ivareta de interesser de er valgt for å representere. En undersøkelse gjennomført av saksøkeren i 2012 viste at 76,6 % av de fiskeberettigede ønsket å skifte ut de valgte medlemmene til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Det ble holdt et møte for de fiskeberettigede 11. august 2012 der det ble foretatt nyvalg. Dette valget ble ikke godkjent av Tanavassdragets fiskeforvaltning, idet Tanavassdragets fiskeforvaltning ikke hadde foretatt innkallingen til møtet. Den manglende tilliten har ikke sitt grunnlag i uenighet om en enkelt sak, men strekker seg mye lenger.

Saksøkerens påstand

1. Protokoll 25. april 2013 fra fellesmøte for de fiskeberettigede undertegnet av Jan Olaf Varsi og Odd Tobiassen er gyldig og resultatet derfra må legges til grunn.
2. Tanavassdragets fiskeforvaltning dømmes til å erstatte Laksebreveierne i Tanavassdraget sine sakskostnader innen to uker etter dommens forkynnelse.

Saksøktes påstandsgrunnlag

Saksøkeren har ikke tilstrekkelig tilknytning til søksmålgjenstanden, jf. tvisteloven § 1-3 annet ledd. Når det gjelder privatrettslige forhold, kan søksmål som hovedregel bare fremmes dersom saken gjelder saksøkerens egen rett eller plikt overfor saksøkte. Saken gjelder organisatoriske rettigheter av privatrettslig karakter, og det følger av tvisteloven § 1-3 at det kun er rettighetshaverne som har tilstrekkelig tilknytning til å reise gyldighetssøksmål. Kravet er basert på rettigheter som saksøkeren ikke selv innehar. Saksøkeren har følgelig ikke tilstrekkelig tilknytning til det rettskrav som påberopes.

Tvisteloven § 1-4 gjelder ikke i saken, idet saksøkeren ikke er en forening eller stiftelse, men et samvirkeforetak. Saksøkeren må følgelig oppfylle det alminnelige kravet om tilknytning til det rettskrav som påberopes, jf. § 1-3, og saken må avvises.

Dersom saken ikke avvises, anføres at valg av nye medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning ikke var varslet i innkallingen, og dermed ikke var på saklisten for møtet 25. april 2013.

Det følger av forskriften § 8 at det er Tanavassdragets fiskeforvaltning som innkaller til fellesmøte, og at det er fellesmøtet som velger de fiskeberettigedes medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Dersom de fiskeberettigede skal ha anledning til å utøve sin rett til å velge medlemmer, må de på forhånd være varslet om at slikt valg skal finne sted. Dette skjer gjennom innkallingen til fellesmøtet. Så lenge innkallingen ikke har omtalt valg av ordinære medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning, har fellesmøtet ikke anledning til å gjennomføre slikt valg. Dette gjelder uavhengig av uenigheten knyttet til valg av møteleder og hvorvidt møtet ble hevet før eller etter valget. I motsatt fall vil de fiskeberettigede ikke få mulighet til å utøve sin rett til å velge medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning.

Funksjonstiden for medlemmene i Tanavassdragets fiskeforvaltning er fire år, jf. forskriften § 6 femte ledd. Det foreligger ikke slike "særlige grunner" som tilsier at medlemmene skal kunne skiftes ut før funksjonstidens utløp. Dette følger av forarbeidene til forskriften og til etterfølgende presisering fra Miljøverndepartementet. Det framgår av brev av 5. desember

2012 fra Miljøverndepartementet at særlige grunner "kan tenkes å være særlige personlige forhold, som sykdom, personlig uegnethet, sterke familiære hensyn, mangelfull innsats eller lignende, som må "tilsi" utskifting i funksjonsperioden." Det framgår av brevet at det skal mye til for å anse at det foreligger særlige grunner. Uenighet i sak er ikke tilstrekkelig som særlig grunn.

Dersom de fiskeberettigede skal kunne påberope seg adgangen til å skifte ut medlemmer i funksjonstiden basert på at det foreligger "særlige grunner", må dette begrunnes skikkelig og behandles av de fiskeberettigede. Det må i det minste framgå av innkallingen, slik at alle de fiskeberettigede får anledning til delta i behandlingen av spørsmålet.

Spørsmålet om det foreligger særlige grunner kan overprøves av domstolene. Det faktiske grunnlaget for å hevde at det foreligger særlige grunner framgår verken av møteprotokollen eller av stevningen.

Saksøktes påstand

Prinsipalt:

1. Saken avvises.
2. Saksøkte tilkjennes sakens omkostninger.

Subsidiært:

1. Vedtak om nyvalg av medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning fattet på fellesmøte 25. april 2013, er ikke bindende for Tanavassdragets fiskeforvaltning.
2. Saksøkte tilkjennes sakens omkostninger.

Retten vurdering

Retten må først ta stilling til spørsmålet om avvisning.

Det er den enkelte fiskeberettigede som etter forskriftens § 8 har rett til å delta på fellesmøte og det er fellesmøtet som velger de fiskeberettigedes medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning. Saksøkeren, Laksebreveiere i Tanavassdraget SA, er ikke innehaver av retten til å velge medlemmer i Tanavassdragets fiskeforvaltning, men har slik retten ser det, slik tilknytning til det krav som fremmes at det anses å foreligge søksmålskompetanse etter tvisteloven § 1-3 andre ledd.

Saksøkeren er et samvirkeforetak, og det legges til grunn at dette har som hovedformål å fremme medlemmenes økonomiske og også kulturelle interesser knyttet til det enkelte medlems fiskerett i Tanavassdraget. Samvirkeforetaket organiserer 257 av personene med fiskerett. For medlemmene er det gunstig og praktisk at de er representert av saksøkeren i stedet for at det enkelte medlem selv skal måtte reise søksmål, eventuelt at det reises

gruppesøksmål. Det er et klart behov for å få avgjort det spørsmål saken gjelder, og retten legger vekt på at saksøkeren i årtier har hatt til oppgave å ivareta medlemmenes interesser overfor offentlige myndigheter og andre.

Retten går så over til spørsmålet om det er foretatt et gyldig valg av nye medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning i medhold av forskriften § 8 tredje ledd.

Det framgår ikke av forskriften eller forarbeidene til denne hvordan innkalling til fellesmøte skal formuleres, hvem som skal lede fellesmøtet og hvem som skal fastsette dagsorden.

Dersom det skal forutsettes at det er Tanavassdragets fiskeforvaltning som har rett til å bestemme om det skal holdes fellesmøte for å skifte ut medlemmer, hvem som skal lede fellesmøtet og med endelig virkning fastsette dagsorden, er det nærliggende å anse slike bestemmelser som "vedtak som kan ha rettslige eller faktiske konsekvenser" for rettighetshaverne. Bestemmelsen i forskriften § 15 annet ledd om at rettighetshaverne da skal ha forhåndsvarsel og rett til å uttale seg på forhånd etter reglene i forvaltningsloven § 16, vil da kunne komme til anvendelse.

Det framgår ikke av merknadene til forskriften om man har overveiet en slik framgangsmåte. Det må antas at man ikke har sett for seg at regelen skal komme til anvendelse på slike avgjørelser. Det vil være svært lite praktisk å sende forhåndsvarsel og innhente uttalelser fra mer enn 300 personer forut for fellesmøter.

Slik retten ser det, vil det være i strid med de fiskeberettigedes sterke rettsstilling når det gjelder fiskerettighetene i Tanavassdraget, dersom Tanavassdragets fiskeforvaltning alene skal avgjøre de spørsmål det her gjelder. Det vil innebære en umyndiggjøring av de fiskeberettigede som de ikke behøver å finne seg i, og som ikke kan ha vært tilsiktet ved utforming av forskriften. Dersom det er behov for et fellesmøte for å ta stilling til om det er grunnlag for å skifte ut de medlemmer som velges av de fiskeberettigede, er det nødvendig at de fiskeberettigede har mulighet til å påvirke prosessen knyttet til innkalling, dagsorden mv. Det samme vil gjelde også når det oppstår behov for å drøfte andre saker.

I mangel av fastsatte saksbehandlingsregler, vil det kunne være hensiktsmessig å se hen til regler som vanligvis benyttes av foreninger i forbindelse med innkalling av medlemmer til årsmøte. Det innebærer blant annet at innkalling skal sendes ut i god tid, at det i innkallingen settes frist for å fremme saker til dagsorden, at møtedeltakerne velger møteledelse og referent og at andre saker enn dem som står på dagsorden ikke skal behandles.

Ved å anvende slike regler vil man få en ryddig prosess, der den enkelte med fiskerett kan bidra ved å la sin stemme høres, både forut for og under fellesmøtet.

Retten må så ta stilling til om det som skjedde forut for og under fellesmøtet 25. april 2013 er i samsvar det det som må kunne oppstilles som krav til en ryddig prosess. Av kunngjøringen framgikk det at det kun var én sak til behandling, nemlig "Suppleringsvalg av en personlig stedfortreder fra Tana og to personlige stedfortredere fra Karasjok, med valgperiode frem til høsten 2015". Når det under møtet ble vedtatt en annen dagsorden, innebærer det at de fiskeberettigede som ikke var til stede, ikke fikk anledning til å bruke sin rett til å delta i debatten og ved avstemmingene, fordi de med bakgrunn i innkallingen måtte kunne anta at dagsorden var satt. Dette må anses å være i strid med retten etter forskriften § 8 til å være med på å ta stilling til om det var grunnlag for å skifte ut noen eller alle medlemmer, og deretter delta i valg av slike dersom grunnlag for utskifting forelå.

Saksøkeren hevder at det ikke forelå et lovlig valgt styre når tre medlemmer hadde trukket seg. Selv om dette skulle være tilfelle, kan det ikke medføre at innkallingen må forstås slik at det framgikk klart at alle medlemmer og stedfortredere skulle skiftes ut. Selv om begrepet "suppleringsvalg" ikke framgår av forskriften, er det et vanlig begrep som de fleste kjenner og som betyr at man velger nye representanter dersom de allerede valgte av ulike årsaker forlater sine verv. Idet det i innkallingen var særskilt nevnt at det skulle velges tre personlige stedfortredere, måtte de fiskeberettigede som leste denne, kunne legge dette til grunn. Selv om mange av de fiskeberettigede kan ha vært orientert om at dagsorden kunne bli endret, kan det ikke slås fast at alle de fiskeberettigede har hatt slik kunnskap og dermed mulighet til å ivareta sine rettigheter etter forskriften § 8. Det framgikk heller ikke av hjemmesiden til Tanavassdragets fiskeforvaltning at dagsorden kunne bli en annen enn den som framgikk av innkallingen.

Det kan etter dette ikke legges til grunn at protokollen fra fellesmøtet 25. april 2013, undertegnet av Jan Olaf Varsi og Odd Tobiassen, er gyldig. Det innebærer at vedtaket om valg ikke er bindende for Tanavassdragets fiskeforvaltning, og det innebærer at det må innkalles til nytt fellesmøte.

Retten tar etter dette ikke stilling til i hvilke tilfeller medlemmer av Tanavassdragets fiskeforvaltning kan skiftes ut i funksjonsperioden, jf. forskriften § 8 tredje ledd.

Sakskostnader

Saksøkeren har fått medhold av betydning uten å vinne saken. Retten finner at tvisteloven § 20-3 kommer til anvendelse, slik at saksøkte pålegges å erstatte saksøkerens sakskostnader. Det foreligger tungtveiende grunner som tilsier en slik løsning. På bakgrunn av utviklingen forut for fellesmøtet i april 2013, måtte det være vel kjent for Tanavassdragets fiskeforvaltning at et forholdsvis stort antall fiskeberettigede mente at det forelå grunnlag for å skifte ut de medlemmene som var valgt av fellesmøtet i 2011. Hjemmel for utskifting følger av forskriften, og det var da lite lojalt både overfor de fiskeberettigede og i forhold til forskriftens bestemmelser å unnlate å sette sak vedrørende dette tema på

dagsorden. Den videre utvikling i saken var i høy grad forårsaket av Tanavassdragets fiskeforvaltnings forsømmelser på dette punkt.

Sakskostnadene er av advokat Benny Solheim oppgitt til kr. 46 875, som er salær inkl. mva. I tillegg kommer rettsgebyr med kr. 4 300. Kostandene, kr. 51 175, anses rimelige og nødvendige og legges til grunn.

DOMSSLUTNING

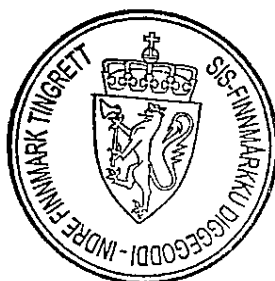
1. Vedtak om nyvalg av medlemmer til Tanavassdragets fiskeforvaltning fattet på fellesmøte 25. april 2013, er ikke bindende for Tanavassdragets fiskeforvaltning.
2. Tanavassdragets fiskeforvaltning dømmes til innen 2 uker fra forkynnelsen av dommen å erstatte Laksebreveiere i Tanavassdraget SA sakskostnader med 51 175 – femtientusenetthundreogsyttifem – kroner.

Retten hevet.

Ingrid Røstad Fløtten

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.